

ІНДИВІДУАЛЬНА ОСВІТНЯ ТРАЄКТОРІЯ СТУДЕНТА В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

INDIVIDUAL EDUCATIONAL TRAJECTORY OF THE STUDENT IN THE PROCESS OF LEARNING THE ENGLISH LANGUAGE

У статті визначено та розглянуто природу індивідуальних освітніх траєкторій у навчанні англійській мові, визначено її характеристики та теоретично продемонстровано доцільність побудови індивідуальних освітніх траєкторій для студентів які здобувають вищу освіту. Здійснено аналіз шляхів пояснення терміну «індивідуальна освітня траєкторія» та особливості її формування при вивченні англійської мови. Охарактеризовано важливість навчання та наукової діяльності для студентів вищих навчальних закладів.

Існує багато соціальних чинників, які впливають на необхідність реформування вищої освіти, зокрема індивідуалізація досвіду навчання. Це означає, що студенти мають можливість вибрати свій стиль навчання, мову, методи та інструменти, які вони використовують, і навіть заклад, який вони бажають відвідувати. З цих причин необхідна реформа вищої освіти, щоб забезпечити відповідність якості підготовки фахівців поточним і майбутнім суспільним і професійним тенденціям.

Індивідуалізація навчального плану та розкладу занять є важливою частиною навчання студентів. Заняття мають загалом відповідати тому, що вивчає студент, але при цьому бути застосовними до його майбутньої кар'єри. Необхідно також враховувати вимоги ринку праці та роботи, тому навчальний план має постійно змінюватися, щоб відповідати цим потребам. Індивідуалізація вимагає переходу від загального, єдиного навчального плану до індивідуального для кожного студента. Це може зайняти час. Студент може визначити свій власний професійний розвиток під час навчання, а університет має надати достатньо практик і методів, щоб дозволити студенту вибрати, які з них він використовуватиме. Якщо студенти збираються проходити практику, враховуючи запити своїх майбутніх роботодавців або вибираючи, де вони будуть проходити практику, виходячи зі своїх інтересів, тоді університет повинен розширити наявні ресурси.

Вищі навчальні заклади України все більше зосереджуються на пошуку методів і умов для індивідуального освітнього шляху студента. Ці траєкторії допомагають студентам розвивати компетенції, які потрібні сьогодні суспільству, наприклад загальні та спеціальні навички.

Ключові слова: індивідуальна освітня траєкторія, англійська мова, вища освіта, студент, індивідуальний навчальний план.

The article defines and examines the nature of individual educational trajectories in English language learning, defines its characteristics and theoretically demonstrates the feasibility of building individual educational trajectories for students pursuing higher education. An analysis of the ways of explaining the term "individual educational trajectory" and the peculiarities of its formation in the study of the English language was carried out. The importance of study and scientific activity for students of higher educational institutions is characterized.

There are many social factors that influence the need to reform higher education, including the individualization of the learning experience. This means that students have the ability to choose their learning style, the language, the methods and tools they use, and even the institution they wish to attend. For these reasons, a reform of higher education is necessary to ensure that the quality of specialist training meets current and future social and professional trends.

Individualization of the curriculum and class schedule is an important part of student learning. Classes and lessons should be broadly relevant to what the student is learning while still being applicable to their future career. The demands of the labor market and work must also be taken into account, so the curriculum must constantly change to meet these needs. Individualization requires a transition from a general, unified curriculum to an individual one for each student. This may take time.

The student can determine his own professional development during his studies, and the university should provide enough practices and methods to allow the student to choose which ones to use. If students are going to do internships, taking into account the requests of their future employers or choosing where to do internships based on their interests, then the university should expand the available resources.

Higher educational institutions of Ukraine increasingly focus on finding methods and conditions for the individual educational path of the student. These trajectories help students develop the competencies needed by today's society, such as general and specific skills.

Key words: individual educational trajectory, English language, higher education, student, individual curriculum.

УДК 37. 211.24

DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2022/54.1.24>

Гаврилюк Н.М.,

канд. пед. наук,

доцент кафедри іноземної філології

та перекладу

Вінницького торговельно-економічного

інституту Державного торговельно-

економічного університету

Постановка проблеми. Економіка, політика та культура країни мають бути стабільними та шанованими у всьому світі, щоб розвивати науковий та освітній сектори. Швидко розширюється інформаційний простір, розвиваються нові технології. Це робить важливим для країн збільшення кількості освіченого населення та конкурентоспроможних спеціалістів.

Україна визначилася, як інтегруватиметься в європейську освітню систему і які стандарти там

потрібні для вищої освіти. Також є багато нормативно-правових документів, які прийняті щодо освіти на сучасному етапі розвитку.

У той час як старі методи навчання насправді не покращують якість знань або особистий розвиток студентів, сучасні вчителі відчувають, що вони зосереджують студента на попередніх знаннях і досвіді. Університет чи коледж, які мають намір підготувати конкурентоспроможних спеціалістів,

повинні використовувати інноваційні методи та ідеї, а не традиційні формули. Процес навчання та виховання потребує нових інструментів, технологій та стратегій, як свідчить досвід сучасних педагогів. Одним із методів, який слід використовувати, є індивідуальні шляхи навчання студентів.

Виклад основного матеріалу. Велику роль у навчальному процесі відіграють індивідуальні відмінності студентів. Кожен учень різний, як і його здібності, навички, знання та виконання завдань. Індивідуальний підхід до навчання дозволяє кожному студенту розкритись, як розумово, так і своїми талантами та здібностями. На вибір методів і форм навчання впливають індивідуальні особливості студента, а не зміна цілей чи змісту навчання для студента.

Індивідуальна освітня траєкторія:

- це особистий шлях розвитку індивідуального потенціалу кожного студента в навчанні, який є найбільш корисним для його освітнього розвитку;

- активна складова вищої освіти полягає у перетворенні студентів із пасивних «реципієнтів» освітніх послуг на суб'єктів, які вони самі визначають та послідовність;

- Усвідомлення себе як суб'єкта особистісно-професійного розвитку зміцнює у студентів почуття відповідальності за результати своєї професійної підготовки та стимулює усвідомлення всіх можливостей саморозвитку в освітньому просторі ВНЗ.

Особиста освітня траєкторія – це коли є певний перелік обов'язкових предметів, а потім дитина вибирає кілька предметів за власними інтересами або за порадами психологів і педагогів, враховуючи думку батьків.

Узагальнюючи методіку визначення поняття «індивідуальна освітня траєкторія», виокремлюючи її реалізацію у вищому навчальному закладі, має такі характеристики: вибір змісту, методу, форми, засобів і швидкості для забезпечення досягнення студентом автономних цілей у навчальній програмі. Виконувати професійно-педагогічні функції, здійснювати педагогічну підтримку вчителів на всіх етапах реалізації, збагачувати суб'єктний досвід студентів шляхом «занурення» в шкільне освітнє середовище під час педагогічної практики, здійснювати професійно-особистісне Я, що активізує майбутніх фахівців під час педагогічної підтримки Умови для механізм розвитку.

Кожен учень має свої сильні та слабкі сторони, а також психологічний склад. Учитель, який реалізує цей принцип, має знати про кожного студента, його індивідуальні особливості та аспекти життя студента, які можуть вплинути на його здатність до навчання (наприклад, пам'ять, концентрація уваги, уява, емоції, бажання вчитися). Цей принцип пов'язаний з готовністю студентів навчатися за певним напрямком чи спеціальністю.

Учитель має розуміти індивідуальні відмінності між студентами, такі як їхній темперамент, інтереси, навички, ставлення до навчання, стосунки з учителем, положення в групі та здоров'я. Ці особистісні аспекти студента впливають на процес навчання та поведінку. Учитель має використовувати ці характеристики в корисні способи в класі.

Деякі вчені розділяють ідеї індивідуалізації освіти та індивідуального підходу в дослідженнях, стверджуючи, що індивідуальний підхід існує для підтримки ефективності навчального процесу, а індивідуалізація існує для того, щоб допомогти студенту керувати його освітнім шляхом, допомагаючи йому стати ним. авторів його освіти. У вищій освіті основна увага приділяється індивідуалізації, оскільки це процес засвоєння професійних знань і навичок. Мета – підготовка фахівців для різних галузей економіки.

Індивідуальна освітня траєкторія – це шлях, який учень проходить через своє навчання, виходячи з його інтересів, мотивації, досвіду та вибору. Розвиток цих траєкторій в Україні законодавчо закріплено; Закон України «Про освіту» визначає, що студенти мають право розвивати індивідуальний шлях через навчання (2017). Для реалізації індивідуальної траєкторії у вищому навчальному закладі може бути використаний індивідуальний навчальний план, до його створення також можуть бути залучені батьки студента.

Студенти можуть прослухати на 25% більше курсів, ніж загальна кількість кредитів ECTS, необхідна для їх рівня вищої освіти, з дозволу декана свого факультету. Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» (2014 р.), є кілька навчальних дисциплін, які студенти можуть вибирати, як для свого рівня вищої освіти, так і для інших рівнів. Але згідно з програмами вищих навчальних закладів студенти не можуть вивчати курси, які вони вважають цікавими та необхідними для отримання професійних навичок. Хоча законодавчо встановлена перспектива додаткових дисциплін у навчальному плані, студенти досі не мають вибору щодо них і взагалі не знають про їх існування. Процес дуже формальний і все ще залишається в навчальній програмі.

Вищі навчальні заклади вже давно впроваджують індивідуалізоване навчання. Є два основних підходи, європейський і американський, і вони відрізняються кількома параметрами. Американський підхід передбачає, що заняття є обов'язковими, тоді як факультативні заняття становлять більше 20% від загального часу, проведеного в класі, тоді як європейський підхід дозволяє студенту вільно обирати собі заняття (принаймні 20% від загального навчального часу), роблячи її більш вільною системою.

Створюючи індивідуальні напрямки навчання, українським вищим навчальним закладам необхідно орієнтуватися на закордонний досвід своїх процесів. Їхні школи відрізняються тим, що

студенти не мають великої свободи в навчанні, зберігаючи при цьому ключові принципи свого індивідуального шляху.

Індивідуалізація навчального процесу – це врахування індивідуальних особливостей студентів у всіх формах і методах навчання. Під час реалізації цього принципу всі аспекти навчального процесу повинні бути організовані таким чином, щоб врахувати позицію студента, його потенціал, слабкі та сильні сторони, а також особливості пізнавального процесу.

Студенти повинні мати можливість не тільки знати, для чого вони йдуть до школи, і свої кар'єрні цілі, але й мати можливість брати участь в організації свого навчання. Це усвідомлення та можливість участі виникає природно після попереднього твердження: що студент повинен мати можливість планувати та вживати заходів відповідно до своїх сформульованих планів та цілей.

Диференціація означає врахування індивідуальних потреб студентів шляхом об'єднання їх у робочі групи на основі вибору різних варіантів окремого навчання. Склад групи може бути змінним, а може бути постійним.

Не тільки студент, але й середовище, в якому він живе, може спричинити проблеми в його навчанні. Учитель разом з студентом повинен намагатися вирішити кожну проблему, яка виникає, з хорошим результатом. Участь у врахуванні інтересів студентів узгоджується з адаптацією навчання студентів до їхніх індивідуальних потреб.

Стиль роботи в управлінні освітнім середовищем має відповідати сучасним стандартам і орієнтуватися на перспективні можливості розширення. Якщо цього принципу не дотримуватись, існує ризик порушення цілісності навчального процесу.

Студенти заслуговують на те, щоб їхнє навчання було поінформоване та чітко сплановане за всіма елементами навчання: цілями, завданнями, методами та формами, оцінюванням, інтенсивністю навчання. Школа або вчитель повинні вибрати відповідну траєкторію, якою слідуватиме учень.

Участь у конференціях, олімпіадах та інших наукових заходах допомагає студенту не лише розкрити свою неповторну особистість, а й розвивати творчий потенціал у процесі навчання професійним навичкам. Ці події показують, що студент вірить у себе та свої здібності, що робить їх важливим завданням для коледжів та університетів.

Індивідуалізація навчального плану та розкладу занять є важливою частиною навчання студентів. Класи та уроки мають загалом відповідати тому, що вивчає студент, але при цьому бути застосовними до його майбутньої кар'єри. Необхідно також враховувати вимоги ринку праці та роботи, тому навчальний план має постійно змінюватися, щоб відповідати цим потребам. Індивідуалізація вимагає переходу від загального, єдиного навчального

плану до індивідуального для кожного студента. Це може зайняти час.

Студент може визначати свій власний професійний розвиток під час навчання, а університет має надати достатньо практик і методів, щоб дозволити студенту вибрати, які з них він використовуватиме. Якщо студенти збираються проходити практику, враховуючи запити своїх майбутніх роботодавців або вибираючи, де вони будуть проходити практику, виходячи зі своїх інтересів, тоді університет повинен розширити наявні ресурси.

Висновки. Вироблення навичок практичного характеру, засвоєння навчального матеріалу в школі, формування здібностей – ось результати професійної освіти.

У студента формується розуміння того, яка його роль у навчальному процесі.

Управління своєю пізнавальною діяльністю та задоволення навчальних інтересів і потреб.

Розвиток навичок пошуку, оцінки, відбору, класифікації, аналізу та синтезу інформації є основним когнітивним і комунікативним розвитком у дитинстві.

Навички самоконтролю та рефлексії допомагають людині самостійно коригувати свою підготовку відповідно до напрямку, у якому вона йде.

Виховується співпраця між усіма учасниками навчального процесу.

Надання студентам якомога більшої свободи та вибору допомагає їм досягти успіху в освіті та покращує якість їхньої освіти. Це пояснюється тим, що розгляд індивідуальних освітніх шляхів може бути інструментом для покращення якості вищої освіти.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Про освіту : Закон України від 5 вересня 2017 року № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 01.08.2022).
2. Про вищу освіту : Закон України від 1 липня 2014 року № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 01.08.2022).
3. Годаванюк Т. Л. Індивідуальне навчання у вищій школі: монографія. К. : НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2010. 160 с.
4. Коростіянець Т. П. Індивідуальна освітня траєкторія – освітня програма студента. Науковий вісник Донбасу. 2013. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/nvd_2013_1_18.pdf.
5. Пенчук О. П., Донченко С. В., Білоцька Л. Б. Побудова індивідуальних траєкторій навчання студентів на основі застосування вибіркового елементів навчальних планів. Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія Економічні науки. 2017. № 2 (109). С. 36-41.
6. Романюк С. К., Ковальчук Т. Г. Невербальні компоненти в рекламному дискурсі. Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін. Рівне :РДГУ, 2012. С. 9-11.